

[Lindberg.]

gelighed, når en mand kan bevæge sig indenfor ti forskellige forbund i løbet af fire år, enten fordi han blev ledig eller holdt op med at arbejde eller søgte andet arbejde. Der er altså alligevel stor bevægelighed på det danske arbejdsmarked, men jeg tror, det efterhånden er blevet en myte, at al arbejdsløshed skulle skyldes mangel på bevægelighed. Jeg mener, det er forkert.

Jeg siger, der er problemer, men de er ikke nær så store, som man vil gøre dem til. Jeg gør opmærksom på, at indenfor jernindustrien, som er et meget stort område, findes der ialt jeg tror 52 forskellige brancher, og dér er det sådan, at folk, når de står indenfor Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund, kan bevæge sig fra den ene branche til den anden. Der er gnidninger en gang imellem, det er klart, men i virkeligheden er der mulighed for meget stor bevægelighed. Indenfor træfagene er der efterhånden sådanne aftaler, at snedkere kan lave tømrerarbejde, hvis der er for få tømrere, og omvendt, skibstømrere kan lave træarbejde. Der er en meget stærk udvikling i gang indenfor fagene med hensyn til at løse dette problem. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at både Dansk Arbejdsmands Forbund og Dansk Murerforbund på deres kongresser i sommer var inde på det og i og for sig var indstillet på fordomsfrit at drøfte spørgsmålet om industriforbund.

Jeg tror altså, at der er en udvikling i gang indenfor fagene, der betyder, at man er ved at løse dette problem, og derfor tror jeg, at det kun vil skade, hvis man ad lovgivningens vej blander sig i spørgsmålet og særlig på en sådan måde, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard meget træffende betegnede som dilettanteri. Det er i virkeligheden ukendskab til forholdene, der har gjort, at dette lovforslag er sat op på den måde, det er. Forholdet er det, som det også er sagt før, at selvom man gennemførte dette forslag, var der ingen garanti for, at der kom en eneste murer mere af den grund, fordi dette, selv om man gennemfører disse bestemmelser indenfor de enkelte overenskomstområder, vil være betinget af, at murermestrene vil tage nogle murerarbejdsmænd i lære, og vil være betinget af, at der er nogle murerarbejdsmænd, som vil gå i lære. Jeg har endvidere peget på,

at man kan slå betydeligt mere i stykker, end man kan gavne, ved at gennemføre dette lovforslag. Derfor må jeg endnu en gang advare imod det. Jeg kan selvfølgelig godt sige på mit partis vegne, at vi aldrig har haft noget imod at drøfte disse problemer, men jeg må advare imod at gå den vej at løse problemet gennem tvungen voldgift.

Poul Sørensen: Også jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger til det, der er fremsat.

Til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil jeg gerne sige, at jeg i og for sig ikke er overrasket over de bemærkninger, det ærede medlem kom med. Jeg har været klar over de store vanskeligheder, der her foreligger; hver gang man nærmer sig dette afgørende område indenfor erhvervslivet, er der store skranker, der skal overstiges. Jeg var heller ikke overrasket over, at det ærede medlem vedrørende spørgsmålet om udbyttedelingen indenfor et udsnit af erhvervslivet har gjort den erfaring, at det kræver tid at få foranstaltninger af denne art ført igennem, men vi tager altså fat med godt mod, og også jeg var interesseret i at få oprisket de synspunkter, som kontorchef Vedel-Petersen havde fremført, og som vi alle havde interesse i at læse.

Med hensyn til den højtærede ministers bemærkninger kan jeg henvise til det, jeg lige har citeret. Hvis den højtærede minister har den opfattelse, at jeg føler usikkerhed overfor visse ting i forslaget, så har ministeren ret. Jeg har ikke troet på, at vi her kom med et forslag, der uden videre kunne vedtages, men drøftelsen har haft stor værdi for mig, og ingen, der har haft ordet, har afvist problemet. Vi har netop ønsket at få en drøftelse frem, og så kan man diskutere, om det er et heldigt eller uheldigt tidspunkt.

Jeg beder formanden om tilladelse til at fremkomme med endnu et citat, som måske kan bidrage til at bringe klarhed over, hvorfor vi stadig arbejder med denne sag, som vi gør. Det er fra det udmærkede blad „Jern- og Metalarbejderen“, som jeg før citerede, og hvori det om omskolingsproblemet hedder:

„Dog ville det være på sin plads, om